

JAKUB SÝKORA DIPLOMOVÁ PRÁCE

NOVÁ BUDOVA MAGISTRÁTU HL. M. PRAHY NA KNÍŽECÍ, PRAHA 5 - SMÍCHOV

HODNOCENÍ VEDOUCÍHO PRÁCE PROF. ING. ARCH. LADISLAVA LÁBUSE

ÚVOD

Zadání bylo zaměřeno na řešení prostoru autobusového nádraží Na Knížecí, které má být přesunuto a prostor transformován a využit pro novou budovu Magistrátu hl. m. Prahy, dnes umístěné v pronájmu ve Škodově paláci v Jungmannově ulici.

KONCEPCE

Jakub Sýkora zvolil zástavbu formou uzavřeného bloku s půdorysně a zejména výškově akcentovaným dominantním prvkem věžovité části stavby v severovýchodním rohu bloku. Návrh urbanistické struktury prostoru i umístění a objemové formování vlastní budovy Magistrátu vhodně navazuje na stávající kontext místa i na nově budovanou strukturu zástavby Nového Smíchova na jih od řešeného území. Obdobně lze konstatovat, že základní koncept architektonického a provozního řešení radnice magistrátu je zvolen adekvátně funkci i významu této instituce.

HODNOCENÍ

Projekt je na první pohled řešen komplexně a vyváženě, až na některé níže uvedené výhrady. Zvolené koncepce návrhu urbanistické struktury lokality i objemového a výrazového řešení stavby lze označit za nejen adekvátní zadání, ale za poměrně zdařilé, tím jak bezproblémově až samozřejmě doplňující stávající i nově budovanou strukturu okolní zástavby a zároveň uvnitř zřejmě dobře fungují.

Blok radnice respektuje svoji šířkou střední bloky již stavěné části výstavby Nového Smíchova. Reflektuje rovněž význam nově budovaného Bulváru mezi východními a středními bloky Nového Smíchova, mířícího od budovy nové školy směrem k centru Na Knížecí, takže neuzavírá jeho průhledy směrem na Hradčany. Jen mírným vystoupením věžovité části radnice je vhodně akcentován význam budovy i hlavního vstupního průčelí orientovaného do volného prostoru mezi radnicí a Nádražní ulicí.

Zřejmě jedinou více markantní slabinou této urbanistické a objemové či významové roviny řešení návrhu je vyprázdněnost, prozrazující nedořešenost prostoru před radnicí.

Vlastní řešení velmi obtížného a složitého zadání nové budovy magistrátu je také poměrně úspěšně zvládnuto na úrovni architektonického řešení fasád nebo dispozic. Při podrobnějším zkoumání se však projeví některé slabší stránky, prozrazující, že dlouho hledaná základní rozhodnutí návrhu byla vhodně zvolena a úspěšně vyřešena, ale v některých provozních i konstrukčních detailech projekt nepůsobí tak přesvědčivě, jako v základních parametrech návrhu.

Dispoziční řešení i fasády jsou založeny na jednoduchých a stále platných principech, v případě fasády možná působících až moc jednotně a tím anonymně, ale adekvátních u tohoto typu zadání. Zvolený jednotný výraz fasád považují v tomto případě za oprávněné rozhodnutí, nemohu se však zcela smířit s proporcí řešení parteru, zejména tenkou dimenzí nadpraží barevně a materiálově odlišeného parteru, který „nese“ celou masu horních podlaží. Zmenšení výšky nadpraží struktury parteru je překvapivé, očekával bych spíše zvětšení výšky, když ne udržení stejné dimenze, pokud by byly obě partie – parter i patra ze stejného materiálu.

Obdobně dobře funguje i osvědčené základní schéma organizace dispozice radnice kolem vnitřního, v přízemí zastřešeného dvora. Patří stále k provozně nejprůhlednějším a tím i nejvhodnějším řešením těchto zadání. Některé části dispozic i konstrukčního řešení však prozrazují, že chyběl čas či zkušenost na jejich dotažení.

V suterénu je velmi malý podíl ploch technického a skladového zázemí. Pojízdne plochy garáží jsou přitom třeba ve východní části řešeny velmi rozmařile, ve skoro trojnásobné šířce než je potřeba. Posunutím průjezdu mezi jižní a severní částí garáží a zavedením standardní šířky komunikace v tomto místě, by se dalo u východní fasády ušetřit v obou podlažích cca 2 x 400 m² na zázemí.

Ve 2. NP působí nepřesvědčivě extrémně malá hloubka kanceláří orientovaných do dvora, zvláště v relaci s komfortem chodby.

Konstrukční řešení stavby je obdobně jako fasáda nebo dispozice jednoduché, a lapidární, někdy až podezřele lapidární. V přízemí působí velmi nereálně subtilnost, ve skutečnosti téměř absence nosné konstrukce světlíku na rozpětí cca 15 metrů, v enormně velké distanci nosných rámu asi 6m, vynášené navíc skoro 3 metry vykonzolovaným stropem!!! Světlík je evidentně znázorněn jen schematicky a působí, jako by ho nesly jen vlastní zasklívací profily skleněného zastřešení. Neuvěřitelně troufalá a zřejmě nedomyšlená je i dimenze délky a šířky skel, na rozpětí travě á 6 m a šířky zalomení skleněných tabulí á cca 3m. To vše bez jakékoli nosné konstrukce skleněné střechy!! Bohužel i z architektonického hlediska nebyla designu zastřešení a prostorového řešení centrální haly radnice věnována dostatečná péče. Z vizualizací interiéru je znát, že její prostor je vzhledem k dimenzi šířky haly, nedostatečně vysoký.

Pochybnosti o řešení zastřešení haly jsou z projektu snadno čitelné, ale v obecné rovině není snadné konstrukční řešení relevantně hodnotit. Chybí totiž jakákoli zmínka o základních parametrech stavby, jako jsou modulace konstrukce (kromě zmínky o modulaci fasády á 2,7 m), světlé a konstrukční výšky pater či údaje o celkové výšce stavby nebo okolních staveb. Což je postrádáno, zvláště když je projekt založen na návrhu dominantního prvku na jednom z nároží. Nevěrohodně také působí malá výška podlahy, ve které dnes bývá u těchto staveb (většinou v kanálech) vedeno množství silových a hlavně datových a slaboproudých kabelů.

Vzhledem k obtížnosti zadání i díky dobré úrovni návrhu v základních urbanistických, architektonických i provozních parametrech hodnotím projekt 78 body, v klasifikační stupnici ESTC známkou C.